

ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

органъ на социалдемократическата партия (обединена) въ Плевенския окръгъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

АБОНАМЕНТЪ: 10 ЛЕВА ЗА ГОДИНА,
5 ЛВ. ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА.

ЕДИНЪ БРОЙ 20 СТ.

Нашата кандидатна листа:

1. Георги Бакаловъ, писателъ отъ гр. София.
2. Георги Марковъ, адвокатъ отъ гр. Плевенъ.
3. Георги Пенчевъ, журналистъ отъ гр. София.
4. Д-ръ Илия Папазовъ, финансистъ отъ гр. Плевенъ.
5. Георги Радионовъ Иосифовъ, адвокатъ отъ гр. Ловечъ.
6. Добри Ст. Бодуровъ, книжаръ отъ Гара Червенъ-Бръгъ.
7. Никола Илия Бърдаровъ, техникъ отъ гр. Плевенъ.
8. Димитъръ Михаловъ, земледѣлецъ отъ с. Радомири—Луковитско.
9. Христо Ганушевъ, търговецъ отъ Гара Левски—Плевенско.
10. Асанъ Талипъ Асановъ, търговецъ отъ гр. Никополъ.
11. Иванъ Вълчевъ, земледѣлецъ отъ с. Катунецъ—Ловченско.
12. Мехмедъ Юсуфовъ, земледѣлецъ отъ с. Бѣжаново—Луковитско.
13. Найдень Цв. Дековъ, лозаръ отъ гр. Плевенъ.
14. Димитъръ Кириковъ, земледѣлецъ отъ с. Дековъ—Никополско.
15. Андрѣй Андреевъ, шивачъ отъ гр. Плевенъ.
16. Николаи Я. Ницовъ, земледѣлецъ отъ с. Сомовитъ—Никополско.
17. Йорданъ Русеновъ, шивачъ отъ гр. Плевенъ.
18. Лазаръ Дандоловъ, книжаръ отъ гр. Плевенъ.

За какво се бори партията на обединенитѣ (широки) социалисти.

Деветъ мѣсеца партията на обединенитѣ (широки) социалисти участвува въ управлението на страната. Това участие до днесъ е имало само една смисълъ: да се контролира въ тѣзи сѣдбоносни врѣмена управлението чрѣзъ едно непосредствено участие въ него, да се запази България отъ възможна пълна катастрофа, къмъ която клонятъ да я тикнатъ нѣкои тъмни сили и. най-послѣ, да се прѣкаратъ до колкото е възможно такива законоположения, които да облекчатъ трудното положение, въ което сѣ поставени народнитѣ маси.

Това бѣше временно положение и то не можеше да продължава дълго врѣме, защото цѣлятъ български народъ желаше една бърза и коренна промѣна, която да отговаря на онѣзи нужди, които врѣмената налагаха. Тази промѣна, обаче не можеше да стане прѣди българскиятъ народъ да е казалъ кой трѣбва да я направи и въ какво направление. Това нѣщо народътъ ще каже на 17 августъ съ избирателната бюлетина.

Каква цѣль прѣслѣдва нашата партия въ всѣкидневната си борба и въ днешния политически моментъ?

Като партия прѣди всичко на работницитѣ и наемницитѣ въ села и градове нашата партия има за цѣль да завземе пълната властъ и да въдвори чрѣзъ нея единъ новъ общественъ редъ, при който да управлява, да живѣе и господствува този, който работи, и да се изхвърли изъ обществото този който лѣнтяйствува и присвоява плодове-тъ на чуждия трудъ само за това, защото владѣе капитала. Това е нашата цѣль, къмъ която се стремимъ въ всѣки дневната си политическа борба. Нея, обаче, ние твърдимъ, че ще достигнемъ не изведнѣжъ, съ единъ замахъ, но чрѣзъ една дълга политическа и икономическа борба, въ която днешното врѣме е само единъ прѣходящъ моментъ, който трѣбва да ни приближи къмъ нашата цѣль.

За този моментъ ние поставяме слѣдната избирателна платформа:

I Незабавно залавяне и сѣдене на всички виновници за овѣтъ народни

катастрофи прѣзъ 1913 и 1918 година. Никакви дълги процедури, никакви деликатности и заобикалки: анкета за прѣстѣжленията на военни и граждански длѣжностни лица на фронта и въ тила.

II. Гарантиране пълното народо-властие съ окончателното прѣмахване на послѣдъ ята опора на потисническитѣ партии — монархическия институтъ и въдворяване на републиканско управление.

III. Социализиране на едрата поземлена, индустриална и банкерска собственост. Организиране на индустриалнитѣ прѣдприятия съ участието на работницитѣ.

IV. Снабдяване малоимотнитѣ и безимотни земледѣлци съ земя чрѣзъ конфискация на царскитѣ и монастирски земи и правилното разпрѣдѣление и разработване на меритѣ.

V. Всестранни грижи за засилване и модернизирание на земледѣлски производства. Чрѣзъ кооперация къмъ социализмъ.

VI. Замѣняване на косвеннитѣ данѣци съ прогресивно облагане на имотитѣ, капиталитѣ, доходитѣ и наслѣдствата.

VII. Народна войска чрѣзъ въвеждане системата на народното въоръжение, прѣмахване специалното военно правосудие, намаление срока на военната служба, прѣмахване ординарския институтъ.

VIII. Широки грижи за народното образование на дѣца и възрастни. Наука и просвѣта въ най-тъмнитѣ кѣтчета на България!

Въ общи черти това сѣ непосредствениятъ и най-близки цѣли, които нашата партия си поставя въ тѣзи сѣдбоносни дни. Българскиятъ народъ въ села и градове, който има прѣдъ себе си миналата дѣятелност на всички политически партии ще поѣцни тази дѣятелност и въ резултатъ отъ тази прѣцѣнка ще даде довѣрието си на широката социалистическа партия, като гласува масово за червената бюлетина.

Кой поскъпва живота.

Хората около в. „Бдитель“ въ брой 6 на вѣстника съобщаватъ, че мѣстния Районенъ Комитетъ за С. Г. О. П. вършилъ нѣкакви сдѣлки съ кооперация „Народъ“, като ѣ продавалъ артикули отъ първа необходимостъ, а кооперацията отъ своя страна спекулирала съ тѣхъ и ставала причина скѣпотията да вземе голѣми размѣри.

Сжщо такива обвинения се хвърлятъ и отъ тукашнитѣ „комунисти-тѣсни социалисти.“

На хората около „Бдитель“ и тѣзи около „Плевенския комунизмъ“ за да се успокоятъ и да не хвърля обвиненията си напразно, ще дадемъ тѣзи обяснения:

Никакви спекулативни сдѣлки не сѣ ставали между мѣстниятъ комитетъ за С. Г. О. П. и кооперация „Народъ.“

За поскъпяването на прѣдметитѣ отъ първа необходимостъ, не е виновенъ комитетъ, нито кооперацията „Народъ“, а хората около „Бдитель“ и тѣзи около „комунизма.“

За да не бждемъ обвинени въ голословие, ще привѣдемъ нѣколко примѣри, като оставаме сами гражданитѣ да си кажатъ кой е виновника за тази скѣпотия.

1) Комитетъ продаваше манифактурна стока. Наредено било да се продава такава на кооперацията и дребнитѣ търговци. които да я пласиратъ на право между населението, безъ какво и да е друго посрѣдничество. На едритѣ търговци такава не се даде, защото тѣ отъ своя страна ще я прѣпродадатъ и ще покачатъ цѣната ѣ. Обаче намѣриха се безсѣвѣстни хора и извършиха сжщо прѣстѣпление съ интереситѣ на гражданитѣ. Едри търговци подкупиха дребни такива и чрѣзъ тѣхъ закупиха отъ комитетъ манифактурна стока, която прѣпродадоха на други дребни и съ това повишиха цѣнитѣ имъ. Такъвъ е случая съ Дѣйновъ Цаневъ и И. В. Бояджиски. Съставено е актъ за този случай и сѣда ще си кажеа думата по нечу.

2) Съмишленика на „комунистическитѣ“ Христо Недѣлковъ налбантинъ, закупва отъ комитетъ подкови и подкованъ материалъ по-вече отъ 500 кгр. Този материалъ му е отпусналъ да го изработи самъ, я не да го прѣпродава на други търговци. Той обаче прѣпродава на висока цѣна тази стока на търговци. За случая има съставено актъ.

3) Тѣсниятъ социалистъ комунистъ отъ кадѣра на червената работническа полиция С. Ароновъ, е настоявалъ прѣдъ единъ отъ делегатитѣ на комитетъ да му издаде удостоверение отъ което да се вижда, че той е продалъ манифактурната си стока по нормирани цѣни. Това удостоверение щѣло да му послужи за завеждане дѣло противъ нѣкакъвъ си търговецъ отъ когото е могло

да се взематъ около 4,000 лв. гешевтъ. За услугата, която делегата е щѣлъ да направи съ издаването на това удостоверение, комуниста Ароновъ е обещавалъ на делегата да даде половината. Понеже делегата не погледналъ „комунистически“ на тази сдѣлка, отказалъ да издаде такова удостоверение и многожеланиятъ гешевтъ отъ Ароновъ не станалъ.

4) Тѣсниятъ социалистъ Цвѣтанъ Цвѣтановъ, отказалъ да подпише акта, съставенъ противъ комуниста млѣкаръ Стефанъ Петковъ, понеже продавалъ хлѣбъ на неймовѣрно висока цѣна по контрабанденъ начинъ. Слѣдъ като най позорно билъ изобличенъ отъ съставителя на акта, тѣй като съ отказването си да подпише акта, съзнателно насърдчава контрабандиста и върши прѣстѣпление като ги укрива, съгласилъ се да го подпише и го подписалъ но... при особено мнѣние: „понеже съ настоящия актъ се прѣслѣдва котерийна партизанщина!“. Значи да прѣслѣдваме тѣзи, които поскъпватъ живота е „котерийна партизанщина!“

5) Тѣсниятъ социалистъ Ив. Кантаржиевъ пом. прокуроръ изпѣждалъ контролѣра А. Б. да не стои при месарницата на Зачовъ, понеже послѣдниятъ не могѣлъ да продава свободно месо. А свободно да продава значи да продава на по-висока цѣна отъ нормираната. И тукъ както се вижда се боримъ противъ поскъпяването, сжщо по комунистически.

6) На тѣсния социалистъ Игнатъ Чаракчиевъ семейството е отъ 5 члена. Въ края на м. юний 4 члена отъ семейството му заминаватъ за гр. Севлиево. Чаракчиевъ използва хлѣбната карта на заминалитѣ 4 члена, взема хлѣба имъ, и какво става съ тѣхния хлѣбъ само той знае. Навѣрно на нѣкоя млѣкарница или гостилница услуга е правилъ, за да си послужатъ гладнитѣ срѣщу 10-11 л. за хлѣбъ.

Когато кварталниятъ учителъ С. И. му отнѣма картата за тѣзи 4 члена липсващи отъ града, комуниста Чаракчиевъ се скарва съ кварталния учителъ. И тука се дѣйствува противъ скѣпотията.

7) На тѣсниятъ социалистъ Александъръ Христовъ комитетъ дава 168 кгр. захаръ като пчеларъ съ позволително за изхранване на кошеритѣ си. Обаче А. Христовъ прѣпродава частъ отъ него по 30-35 лв. килограма въ с. Левски Друга частъ отъ тази захаръ пѣкъ се разпродавала отъ жена му акушерка на своитѣ клиентки родилки сжщо на високи цѣни. Тукъ се боримъ противъ скѣпотията пакъ по комунистически.

Такава примѣри има много. Но тѣзи мислимъ сѣ достатѣчни, за да потърсимъ другадѣ причинитѣ за поскъпяването и да не винимъ комитетъ и кооперацията „Народъ“ за тази скѣпотия.

Народняци и Прогресисти.

Тѣзи двѣ партии бѣха погребани слѣдъ първата народна катастрофа и само обстоятелството, че ние бѣхме окупирани отъ тѣхнитѣ нѣкога покровители, ги извика на животъ за да бждемъ принудени, дори, да дѣлимъ съ тѣхъ участието си въ управлението.

Въ изборитѣ, обаче, които идатъ, българскиятъ народъ, прѣди да се освободи отъ своитѣ неканени гости, трѣбва да се освободи за винаги отъ тѣхнитѣ

нѣкога послушни, но страхливи и не-благодарни, орждия: народняци и прогресисти.

Какво е миналото на тѣзи партии? Въ турско врѣме бацитѣ и дѣдитѣ на днешнитѣ народняци. пѣеха кафетата си съ турскитѣ агѣ—и имъ палѣха чубуцитѣ. Тѣ прѣдаваха на турската властъ българскитѣ революционери ѣ бѣха, дори, по-крвожадни отъ самитѣ турци. Тѣхната прѣданостъ къмъ турския сул-

ГЛАСУВАЙТЕ СЪ ЧЕРВЕНАТА БЮЛЕТИНА!

танъ отиваше до тамъ, че мнозина отъ тѣхъ носѣха доскоро турски фесове.

Слѣдъ освобождението на България тѣ гледаха съ недовѣрие и умраза къмъ българската властъ и очитѣ имъ сочеа или къмъ Цариградъ—или къмъ Петербургъ. Народняцитѣ поканиха турцитѣ да окупиратъ южна България слѣдъ съединението.

Когато въ тази нещастна земя се закрѣпи кобургския принципъ Фердинандъ народняци и прогресисти, които бѣха избѣгали отъ България и ближеха позорно стѣнитѣ на руския казанъ, паднаха на молба прѣдъ чужденеца и той ги прости и домъкна въ България—за зло на българския народъ. Отъ върли князогонци народняцитѣ станаха подли блюдолизци.

Дошли на властъ слѣдъ Стамболова, когото убиха, за да угодятъ на Фердинанда, народняцитѣ въведоха въ система политическото убийство. Стамболовъ, Бѣлчевъ, Алеко Константиновъ и много още второстепенни и третостепенни тѣхни противници паднаха отъ подкупени народняшки убийци.

Народняцитѣ, слѣдъ Стамболова, развратиха окончателно българския народъ въ политическо отношение—Подкупъ, свѣщогане, „морално“ вѣянне, полипейскъ тороръ—всичко това сж народняшко изобрѣтение отъ епохата на Гочоолу и Дочоолу.

Гешефтитѣ и кражбитѣ чрѣзъ заемъ и прѣдпрятія сж второто народняшко изобрѣтение. Памегни сж историйтѣ за паралелни и вертикални линии за сѣлскитѣ съ Виенскитѣ банки и пр.

Народняцитѣ сж родоначалници на политическата корупция у насъ и дори днесъ тѣ сж третитѣ по редъ—слѣдъ либерали и демократи—които сж се обогатили отъ послѣдната война. Народняцитѣ и прогресистѣ сж най-големитѣ врагове на народната просвѣта. Тѣ нѣкога искаха да подчинятъ народния учителъ на селския попъ и думбазинъ.

Народняцитѣ първи поставиха македонското дѣло въ услуга на българския дворецъ. И, когато Македония се обърна въ окървавено пепелище—тѣ богатѣха отъ борсови спекулации.

Народняцитѣ покрѣстиха синѣтъ на Фердинанда, за да ни сродятъ съ Руския царъ—а въ сѣщностъ за да закрѣпятъ окончателно прѣстола на Фердинанда и ни подчинятъ на руския ботушъ.

Народняцитѣ и цанковиститѣ гласуваха прѣзъ 1911 год. въ великото народно събрание чл. 17 отъ конституцията, съ който дадоха въ рѣцѣтъ царъ Фердинандъ ключоветѣ на външната ни политика. Послѣдствията не закъснѣха.

Въ 1912 година народняци и прогресисти обявиха „освободителна“ война и поведоха българския народъ на касапници, като ги продадоха за три милиона лева, платени на Фердинандъ.

На 16 юний 1913 г. прѣстѣплението на Гешевъ се завърши съ прѣдательството на Данева и България падна въ гроба.

Прѣзъ 1915 година народняцитѣ отъ най-върли русофили се прѣвърнаха въ най-послушни германофили В. Миръ бѣше най—добрия официозъ на Радославова.

И днесъ, когато поради тази политика българския народъ е втори пѣтъ въ гроба, народняцитѣ си омиватъ рѣцѣтъ като Пилатъ Понтийски.

Въ всичкитѣ злодеяния на народняцитѣ прогресиститѣ сж имъ били слаба и безтѣ мощна сѣнка, която ги е съпровождала. И днѣ съ тази сѣнка въскрѣсна само защото народняцитѣ пожелаха—и то за да наводнятъ България съ развратни и подкупни акцизни финансови службаша.

На 17 августъ тѣзи два близнаци трѣбва да се катурятъ въ гроба на редъ съ събратята имъ отъ либерално и демократическо произхождение.

Нито единъ гласъ за народняци и прогресисти, нито единъ гласъ за синята и розова билетина!

ОТЗИВИ.

Вавилонско стѣлпотворение.

Истинско вавилонско стѣлпотворение е настанало срѣдъ буржоазнитѣ партии по поводъ уредбата на кандидатнитѣ имъ листи. Народняцитѣ завѣржаватъ двѣ листи: една на „пришлѣцитѣ“

т. е. ренегатитѣ, ксито навлѣзоха въ народняшката партия да я „обновяватъ“ и на чело на която стоятъ Д-ръ Бижевъ, Иванъ Петровицъ отъ Луковитъ и пр. и друга на старитѣ тузове во главѣ Димитъръ Яблански, наричанъ още „телешка глава“.

Прогресиститѣ сжщо ще иматъ двѣ листи: една пакъ на ренегатитѣ, во главѣ Димитъръ Христовъ и Цоню Бръшляновъ, бивши социалисти и друга на дѣртитѣ храненици на руския казанъ во главѣ Александъръ Людцкановъ. Генералиститѣ и Петковиститѣ още не могатъ да се разбератъ кой паргизанинъ съ кого е. Голѣмъ споръ става, напиримѣръ, за Радко Кюркчиевъ. Бай Иванъ Генчевъ е въ пълно отчаяние, че тая велика сила го е напуснала, а докторасъ забърканитѣ мѣстоимения сияе отъ радостъ при увѣреността, че ще бие дори демократитѣ.

Радикалитѣ едва сега си отдѣхвѣтъ слѣдъ усилията, употребени да се изхвърли Косовски отъ листата имъ, а земледѣлцитѣ сж натиснати отъ горѣ и, подъ влияние на този натискъ, допуснаха въ листата си всевъзможни фелдшери и търговски посрѣдници, които никогъ не сж пипали ралото. Тази вавилония иде да докаже на народа какви сж тѣзи партизани, които сж готови да си издератъ очитѣ за едно депутатско мѣсто. Избирателитѣ трѣбва да имъ отговорятъ съ едно всѣобщо прѣзрѣние на 17 августъ.

Гаменщина

Съ единъ езикъ, присжщъ на улични хора, които не познаватъ своитѣ бащи, в. Народо Либералъ отговаря на отзива ни за рѣчта и политическото минало на Петковисткия трибунъ Димо Кюрчевъ. Дълбоко сж огорчени отъ нашитѣ думи редакторитѣ на тази хуморестична газета, която е събрала около себе си сътрудницитѣ и дописницитѣ на покойницитѣ „Стрѣла“ и „Чесало“, и отъ отговорамъ личи всичката имъ безпомощност. Не може да бжде друго яче, защото истината всѣкога е горчива. Колкото за „Думбазлъкъ“—тукъ вече редакцията, макаръ и кичена съ громки титли, е съвсѣмъ сглупила: Ние нѣмаме нито белгийски фабрики, сънужвани на явѣ, нито наслѣдства „спечатени“ изъ гюмюрджинско прѣзъ врѣме на войната, нито сме облагодѣтелствували отъ фондове, създадени съ германски марки, за които бѣше продадена България.... Думбазитѣ?—Единъ малкъ тѣсенъ списъкъ прѣдставлява само депутатската листа на Петковиститѣ, водена отъ единъ „професоръ“, който отдавна е забравилъ всѣкаква наука—за да потъне въ грижи за своитѣ милионни акции....

Отворено писмо до земледѣлцитѣ отъ Плѣвненската околия.

Такова писмо е отправилъ до бившитѣ си съпѣргизани отъ земледѣлския съюзъ дългогодишния дѣецъ въ Плѣвненската околия Николай Тодоровъ отъ с. Ясенъ. Това ескромненъ борецъ, който бѣше посвѣтилъ всичкитѣ си усилия за организиране и просвѣтяване на селскитѣ маси. Въмѣсто награда и справедлива оцѣнка на тази му дѣйностъ, думбазитѣ отъ земледѣлския съюзъ го изтикаха отъ депутатската листа, за да го замѣнятъ съ единъ фелдшеръ.

Отчаянъ и разочарованъ отъ земледѣлския съюзъ, които се нарича земледѣлски, а се води отъ аптекари, като Александъръ Обовъ, фелдшери като Пандовъ, Г-нъ Н. Тодоровъ заявява, че напуска това мрачно партизанско котило и отива по-на лѣво. Той кани партизанитѣ си да не гласуватъ за земледѣлския съюзъ.

Каква щѣла да бжде „революцията“ на 27 Юний.

Това видѣхме едва на 3 Августъ въ 5 часа слѣдъ обѣдъ: едно обикновено гнѣяшко събрание, въ което Капоновъ катрижията, Тодоръ Лукановъ и „шурмовакътъ“ Асѣнъ Халачевъ се напсуваха на воля противъ общодѣлцитѣ безъ да бждатъ отъ никого обезпечени. Нима подобна „революция“ трѣбваше да се прѣдѣствува съ такива страшни закани, каквито ни отправяше „комунистѣ страшни“?

Добрѣ щѣше да бжде, ако грѣмоносния ораторъ Асѣнъ Халачевъ, бившъ завѣдующъ прѣхраната на шурмовата дружина прѣзъ врѣме на войната, обя-

снеше на слушателитѣ си: по какъвъ начинъ се бѣше сдобилъ съ коня и каболета, който продаде веднага слѣдъ демобилизацията. Това би било много по интересно за „малоимотнитѣ“, отколкото грѣмоноснитѣ и безмислени рѣчи.

„Земледѣлско единство“

Още една лѣжа излиза на бѣлъ свѣтъ. За подиграване на своитѣ партизани тукашнитѣ, и изключвани нѣколко пѣти отъ организацията Деклози-ровци, които разцѣпиха земледѣлския съюзъ въпрѣки волята на земледѣлцитѣ, сж започнали да издаватъ вѣстника „Земледѣлско единство(4)“, редактирно отъ „земледѣлецъ“ Братанъ Братановъ. Ние гледаме съ голѣмо задоволство на всѣки стремежъ да се внася просвѣта и съзнание въ земледѣлската маса, отъ гдѣто и да иде той. Но „Земледѣлско единство“ иде да носи не съзнание, а да шарлатанствува съ двѣ сжпки за земледѣлецъ думи. Защото; 1) това „единство“, ни е земледѣлско, защото негови носители сж Обовци, Братановци и пр. „земледѣлци“, които ниго рало, нито мотика сж пипали; и 2) то не е никакво „единство“ защото започва да излиза самоза да защити едно неоправдано разцѣпление. Ние се радваме само за това, че въ този вѣстникъ Плѣвненскитѣ земледѣлци ще могатъ да видатъ образа на своитѣ водачи.

Прочуль се Цоню.

Прочуль се Цоню въ Троянъ съ една „академическа“, „цвѣтиста“ и пр. рѣчь противъ комунизма. Вѣстникъ „България“ афишира тази рѣчь и голѣма частъ отъ провинциалната преса я рекламира. Лесна е славата, която се жѣне противъ комунизма на тѣснѣнитѣ. Още по чиста е тази работа за единъ ренегатъ, който най-добрѣ може да схване слабоститѣ на напуснатото си мирово зрѣние, така, както циганина вижда добрѣ дупкитѣ на потуритѣ си едва когато ги изуе. Но едно не можемъ да разберемъ: защо Цоню е такъвъ храбъръ борецъ противъ комунизма.... въ Троянъ, а тукъ, въ Плѣвнѣ, той благодарно се спотайва задъ „акцизното“ вѣдомство, като влиза даже въ най-приятелско споразумѣние съ главатаритѣ на комунизма за борба противъ кооперациитѣ? Или присжтѣствието на Симеонъ Бешевъ, околийски началникъ въ Троянъ, е по-окуражително отъ това на акцизния началникъ Юр. Гайдаровъ?

Изъ окръга.

с. Т. Гръстеникъ Никополско.

Какви сж „комунистѣ“?

Другаря комунистѣ, Александъръ Даскаловъ, като работникъ на вършачката на другаритѣ комунисти: Анастасъ Тодоревъ & Ив. Симеоновъ издебналь моментъ, и чисто по комунистически, прѣнесълъ въ своя си хамбаръ около 40—50 кофи жито и около 20—30 кофи ячмѣкъ. Зебѣлъзана тая комунистическа кражба отъ работника Атанасъ Д. Узунувъ, който съобщилъ на господаритѣ, и още на слѣдующия денъ го освобождаватъ отъ работа. Сега другаря Даскаловъ на лѣво и дѣсно разправя, че организацията имъ въ село ще изключи другаря Анастасъ Тодоровъ, защото билъ „буржоа“.

Сжщия Даскаловъ, прѣди три мѣсеца бѣше открадналь на съселенина на Ив. Мечковъ коня когато го заловиха, казалъ на полицията, че го вземаль да си отслужи и че щѣлъ да го повърне.

Сжщия е осжденъ на единъ мѣсець затворъ, за дѣто е нанесълъ побой и неморални отношения къмъ съседката си Цона П. Лазарова.

Присждата е влѣзла въ законна сила, обрѣщаме вниманието на Никополския окол. Н-нъ да покаже вратата на тоя своего рода комунистѣ.

Това сж тѣ въ наше село комунистѣ: конгломератъ отъ декласирани елементи, способни да вършатъ разни прѣстѣпления. Втори пѣтъ, ще съобщимъ за откраднатитѣ лозови прѣчки отъ другаря комунистѣ, Христанъ Личковъ и други много още некрасиви работи вършени и които продължаватъ да се вършатъ туку отъ комунистѣ другари

Гръстениченинъ.

Тѣснѣнската дандания въ Лов

И по насъ страшната „революционна“ акция на 27 т. м. мина незабѣлъ. Едни отъ тѣснѣнскитѣ водители изаха прѣзъ акционния денъ вѣнъ отъ да по гуляй, а други—по „адвокатска работа.“ И сега тѣ пролаватъ свѣтсербезлъкъ прѣдъ непретенциозна публика на Работн. вѣстникъ. Еднѣ тѣхенъ адвокатъ, който прѣзъ войнѣ за да се настане на по-топло мѣсто, даде декларация, че става тончевистъ, когото организацията имъ слѣдъ демобилизацията опрости, понеже се пиялъ, който винаги, когато трѣбва да лѣзе на чело на нѣкаква акция, запно се разболѣва „сега отъ иметъ“, комунистическия комитетъ съчиня една клеветническа телеграма до Р. вѣ която съ всичкия си умъ прѣпн другиму абсурди, които самитѣ тѣснѣ съ щуротията си подхранватъ. Други поплъхо, отишълъ на 27 въ с. Угърчинъ съ намѣрение да върши „революционна акция“, се оплакиль отъ полиция, отрича се като Петъръ отъ Христъ съобщава въ Р. вѣ, че той—свирепъ революционеръ—отишълъ тамъ по „адвокатска работа“ (вижъ телеграмата до Р. вѣ бр. 19.). Революционната акция—се изрази само съ скжсването телеграфната линия между Ловечъ и Угърчинъ и буйството на нѣколко га ни въ с. Българене, което създаде малка работа на пастуховата полиция.

Хроника.

Билетинитѣ се изпращатъ въ околскитѣ градове. Отъ тамъ съ специална хора, а не по пощата, да се изпратятъ въ селата. Пазете билетинитѣ, защото враговетѣ ни ще ги унищожатъ.

До всички партийни организации групи и отдѣлни другари въ Плѣвненската околия.

Другари, съгласно рѣшението околийската партийна сбирка, станала на 3 августъ т. г. партийнитѣ организации, групи и отдѣлни партии другари се задължаватъ да развиятъ всичката си енергия за засилване партийната активация въ околията. Всѣка организация и група трѣбва да направи генерален прѣгледъ на силитѣ си. Тѣ трѣбва привлекатъ въ организациитѣ и групи всички съмишленици на партийното дѣло. Нито единъ нашъ съчувственикъ да не остане вѣнъ отъ организациитѣ. На партийнитѣ другари се възлага обиколитѣ околнитѣ села, да издигнатъ нашитѣ бойни лозунги и съ тѣхно и да извѣчатъ на борба народѣтъ за обновяване страната, като основаватъ организации или групи гдѣто нѣма такива организации.

Задължаватъ се секретаритѣ на организациитѣ и групитѣ да прѣдставятъ въ най-късо врѣме свѣдѣние за численостъ на организациитѣ и групитѣ, като сжщеврѣменно съобщатъ и имената на избранитѣ другари въ мѣстнитѣ комитетий адреса на организацията или групата.

Всички свѣдения да се адресиратъ секретаря на околийския комитетъ адресъ: — Стефанъ Ил. Кръстановъ адвокатъ Плѣвнѣ.

Ясенски Землед. Синдикатъ

Съобщава на интересующитѣ се, че по срѣдници за покупката на катранъ, варъ, ракия, вино, жито и др. артикули въ голѣми и малки количества

Адресъ:

Земл. Синдикатъ с. Ясенъ-Плѣвненск.

КООПЕРАЦИЯ „НАРОДЪ“

—Плѣвнѣ, извѣстява на членовѣтъ си че открива прѣдварителна подписка дърва за горене, които ще имъ бждатъ нуждни за прѣзъ зимата.

Записванията ще траятъ до септември и ставатъ въ магазина на кооперацията.

Отъ Управлението на кооперацията

Отговоренъ редакторъ Г. Марковъ

печатница Данаиловъ, —Плѣвнѣ.